

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

Forslag til folketingsbeslutning om en oplysningskampagne om FN-konventionen om barnets rettigheder.

Af Jytte Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 6/2 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg blev noget forundret, da jeg læste det af Socialdemokratiet fremsatte forslag til folketingsbeslutning om en oplysningskampagne om FN-konventionen om barnets rettigheder. Specielt er jeg forundret over, at man foreslår en bevilling på finansloven for 1991 og 1992 på 10 mio. kr.

Sagen er jo, at der på finansloven for 1991 under Socialministeriet allerede er afsat 1 mio. kr. som tilskud til en oplysningskampagne om FN-konventionen om barnets rettigheder. Den bevilling er optaget på finansloven efter aftale med Kristeligt Folkeparti.

Efter min bedste vurdering kan man komme ganske langt med den bevilling på 1 mio. kr., forudsat at den bruges med omtanke og som led i en målrettet og tværgående indsats rettet mod både børn, unge og voksne, og forudsat at man tilrettelægger oplysningskampagnen, så den i videst mulig udstrækning bygger på aktiv indsats fra eksisterende lokale kræfter, offentlige som private.

I Socialministeriet er vi i fuld gang med at udforme de overordnede retningslinier for en oplysningskampagne, der skal udbrede kendskabet både hos børn og voksne til konventionens eksistens og de centrale budskaber i konventionen.

Når jeg lægger meget vægt på, at vi både skal have børn og voksne som målgrupper, er det ud fra en opfattelse af, at når vi taler om at sikre børn en række rettigheder, så får det automatisk som konsekvens, at vi også pålægger voksne en række forpligtelser. Denne dobbelthed mellem en ret for børn og en pligt for voksne er det vigtigste at vi holder fast i. Det gælder i forhold til alle de voksne, der på en eller anden

måde er i kontakt med børn, altså ikke blot børnenes forældre, men også i høj grad lærerne i skolen, medarbejderne i daginstitutioner og dagpleje, sundhedsplejersker og læger, de frivillige i foreninger, der retter deres tilbud mod børnene, præsterne, politibetjentene, ja, der kan sikkert nævnes flere endnu.

Jeg har hermed forhåbentlig påvist, at der er tale om en informationsopgave, der går på tværs af mange sektorer både centralt og lokalt, og jeg finder det derfor helt naturligt, at vi, når en råskitse til en informationskampagne meget snart er klar, vil fremlægge den i det tværministerielle børneudvalg og i det hele taget inddrage børneudvalget i arbejdet. I det tværministerielle børneudvalg deltager 15 ministerier, og det gør det oplagt at inddrage børneudvalget i løsningen af tværgående opgaver af denne karakter.

Jeg er helt enig i forslagsstillernes bemærkning om, at det er vigtigt, at en så bred kreds som muligt af foreningslivet og samfundslivet engageres i arbejdet for at fremme forståelsen for børns rettigheder og for at øge bevidstheden om værdien af børn som selvstændige samfundsborgere. De ministerier, der deltager i børneudvalgets arbejde, har således også hver især forbindelse til en række organisationer, foreninger og institutioner, der vil kunne og bør inddrages aktivt i oplysningskampagnen, så vi ad disse mange forskellige kanaler ikke alene får udbredt kendskabet til konventionen, men også stræber efter at få børn og voksne til lokalt og sammen at arbejde med konventionens budskaber.

Jeg finder således, at det er en for snæver løsning, når det i beslutningsforslaget anføres, at ansvaret for administrationen af bevillingen foreslås tillagt Dansk Folkeoplysnings Samråd og Dansk Ungdoms Fællesråd. Opgaven må løses i tæt samarbejde mellem offentlige og private, både centralt og lokalt. Der er heller ingen tvivl om, at de i forslaget nævnte to organisationer i høj grad vil blive inddraget i arbejdet med en oplysningskampagne. Det vil mange andre organisationer og foreninger i øvrigt også.

Ansvaret for tilrettelæggelse af en oplysningskampagne bør derfor fortsat ligge i Socialministeriet, hvor vi vil sikre den tværsektorielle involvering ved som sagt at inddrage det tværministerielle børneudvalg i arbejdet, men først og fremmest vil få udarbejdet velegnet op-